

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 948/2022
29.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела ометање правде из члана 336б став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Бојана Чедића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К 130/18 од 28.01.2022. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 45/22 од 22.06.2022. године, у седници већа одржаној 29.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Бојана Чедића, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Смедереву К 130/18 од 28.01.2022. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 45/22 од 22.06.2022. године, тако што Врховни касациони суд окривљену АА са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Зато што је у периоду од 07.11.2014. године до 16.09.2015.године, у Смедереву, у стању урачунљивости и свесна да је њено дело забрањено, увредом и на други начин ометала судију у вршењу судијске функције, на тај начин што је у више наврата, без позива улазила у судницу оштећене судије Основног суда у Смедереву ББ, тражећи од оштећене судије да поступа по њеним предлозима и у њену корист, а у поступку који се водио под П.бр.2195/2014, у којима је поступала оштећена судија ББ, а затим се распитивала о разлозима недоласка судије на посао наводећи у поднетој писменој притужби председнику Основног суда у Смедереву од 12.08.2015. године следеће речи: „Очигледно је да судија планирано није дошла на заказано рочиште“ као и речи: „Иако је судија унапред припремила свој недоласак на посао дан 04.08.2015.године“, те је у истом поднеску на задњој страни навела да је оштећена судија у предмету П.бр.2195/2014 девијантно поступала и у другим сегментима, јер је неоправдано дуго каснила са доношењем одлуке о привременој мери и пресуде у наведеном предмету, при чему је била свесна свог дела и хтела његово извршење,

-чиме би извршила кривично дело ометање правде из члана 336б став 2. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка сходно одредби члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву К 130/18 од 28.01.2022. године, окривљена АА је оглашена кривом због извршења кривичног дела ометање правде из члана 336б став 2. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се изречена казна неће извршити, уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљена је обавезана да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 45/22 од 22.06.2022. године одбијене су као неосноване жалбе окривљене АА и њеног браниоца, а првостепена пресуда Основног суда у Смедереву К 130/18 од 28.01.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Бојан Чедић, због повреда одредаба кривичног поступка, не наводећи ниједан конкретан разлог из члана 485. став 4. ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљену ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Бојана Чедића, је основан.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљене АА, основано указује да је нижестепеним пресудама на штету окривљене учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, тиме што је окривљена оглашена кривом због извршења кривичног дела ометање правде из члана 336б став 2. Кривичног законика, иако у радњама

окривљене описаним у изреци првостепене пресуде, нема законских обележја тог, нити било ког другог кривичног дела.

Кривично дело ометање правде из члана 336б став 2. Кривичног законика, чини лице које увредом, силом, претњом или на други начин омета или спречава судију, јавног тужиоца, заменика јавног тужиоца или адвоката у вршењу судијске или тужилачке функције, или адвокатске службе.

Према изреци првостепене пресуде, окривљена је оглашена кривом због тога што је „у периоду од 07.11.2014. године до 16.09.2015.године... увредом и на други начин ометала судију у вршењу судијске функције, на тај начин што је у више наврата, без позива улазила у судницу оштећене судије Основног суда у Смедереву ББ, тражећи од оштећене судије да поступа по њеним предлозима и у њену корист...а затим се распитивала о разлозима недоласка судије на посао наводећи у поднетој писменој притужби председнику Основног суда у Смедереву од 12.08.2015. године следеће речи: „Очигледно је да судија планирано није дошла на заказан рочиште“ као и речи: „Иако је судија унапред припремила свој недолазак на посао дан 04.08.2015.године“, те је у истом поднеску на задњој страни навела да је оштећена судија у предмету П.бр.2195/2014 девијантно поступала и у другим сегментима, јер је неоправдано дуго каснила са доношењем одлуке о привременој мери и пресуде у наведеном предмету.“

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног наводи да у изреци пресуде нису наведене радње које би испуњавале законом одређена обележја кривичног дела ометање правде из члана 336б став 2. Кривичног законика за које је окривљена оглашена кривом.

Извршење радње овог кривичног дела – увредом или на други начин, мора имати за последицу ометање или спречавање судије у вршењу судијске функције. Умишљај окривљеног би требало управо на то да буде усмерен. С друге стране, обављање судијске функције је скуп специфичних послова и радњи које треба да буду конкретизоване како би биле предмет ометања или спречавања.

У изреци пресуде, међутим, није наведена конкретна радња у судском поступку у коме је окривљена била странка у којој је судија била ометана, односно у чијем вршењу је била спречена. Улажење без позива у судницу и обраћање судији у вези са предметом у коме је окривљена странка, те распитивање о разлозима недоласка судије на посао и писање притужбе, као радње – саме по себи не значе ометање нити су, без означања узрочне везе са поступањем судије у конкретном предмету – противправне. Без тог елемента и притужба на рад судије у којој је потенцијално садржај увредљив за личност, не значи ометање ни спречавање судије у вршењу функције.

По налажењу Врховног касационог суда, пошто у изреци пресуде нема описа радње, ни последице конкретног кривичног дела, које је окривљеној стављено на терет, то

дело које је предмет оптужбе, није кривично дело, како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца наводи.

Погрешно је становиште нижестепених судова да радње окривљене која су описане у изреци првостепене пресуде имају обележје кривичног дела ометање правде из члана 336б став 2. Кривичног законика, због којег је оглашена кривом, те је првостепени суд, оглашавајући окривљену кривом због предметног кривичног дела учинио повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју повреду закона другостепени суд није отклонио већ је првостепену пресуду потврдио, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Бојана Чедића основан, преиначио побијане пресуде тако што је на основу члана 423. тачка 1) ЗКП окривљену АА ослободио од оптужбе да је извршила кривично дело ометање правде из члана 336б став 2. Кривичног законика, те одлучио да трошкови кривичног поступка у смислу члана 265. став 1. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 265. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Маша Денић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**